

BIBLIOTHECA
UNIV. JAGELL.
CRACOVENSIS

Kat. Komp.

391322

391330

Mag. St. Ov.

II

1286 T.S.B

122

10 d

391322

391330

Mag. St. Dr. II

W

1320

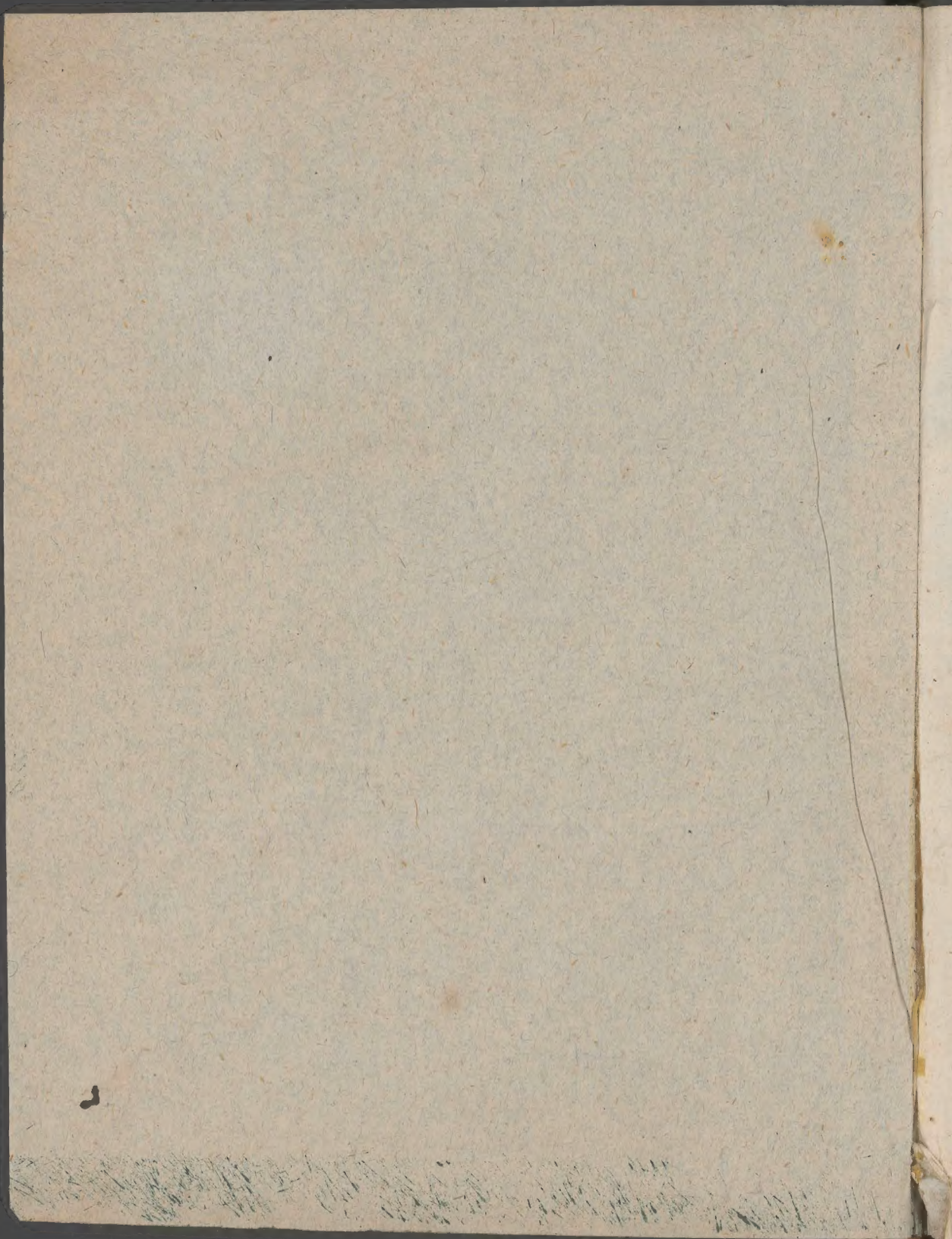
MISCELLANEA.

- 1/ KOPCZYŃSKI Onufry, Sermocinantis Juvenci Poniatovii
Prosopopaeia./po łacinie i po polsku/, Warszawa 1777
/?/.w druk.P.Dufour.-K nlb 7.-E^{XX}Str.74.
- 2/ ^{Poniatowski}/Stanisław August/, A Roi de Pologne Le Jour de son
Couronnement Ode.-K nlb.3.-E^{XXV}Str.37
- 3/ DUSAUSOIR, Epître a Monseigneur Ange Durini, Warszawa
1768.-K nlb.6.-
- 4/ de M.....nd, La France consolée, heureuse et reconnai-
noissante.Ode.-K nlb.2.-
- 5/ La fidelité recompensée.Romance.-Str.8.-
- 6/ Ode a Phyllys.-K nlb.1.Str.10.-
- 7/ BARBIER de Blignières, Epître au Roi le langage des
fleurs, et deux poèmes heroiques.Warszawa 1774.-K nlb.
10, /błąd introl., bo 2 ostatnie kartki mają następo-
wać po karcie tytułowej/.-E^{XII}Str.367.-
- 8/ KOPCZYŃSKI Onufry, Monumentum Catharinae Secundae.-
(Br.m.dr.)1776.-K nlb.1.Str.64K nlb 1.-E^{XX}Str.73/4.-
- 9/ ^{Poniatowski}/STANISŁAW August/, Ode sur l'election du Roi de Po-
logne.A la Haye, chez la veuve van Thol et fils, 1764.
Str.8.- ~~numer E~~

Godk.

Bibl. Jug.
1956/57 KZ 252,

SERMOCINANTIS JUVENCII
PONIATOWI
PROSOPOPÆIA. (*)

UDANIE GŁOSU I OSOBY
MOWIĄCEGO CIOLKA
PONIATOWSKICH

(*) Fictiones Personarum, quæ *Prosopopæiæ* dicuntur; mirè tum variant Oratio-
nem tum excitant: in quibus & Corpora & Sermones Hominum, assumulatos fingimus.
Et in his, quæ Natura non permittit; fit Figura.

Quintil. *Inst. Orat.* L. IX. C. II.

• • • *Gratia Regum*
Pieriis tentata modis. Horat:

391322

1

SAPIENTISSIMO CLEMENTISSIMO
REGI SUO
P O E T A.

Fama refert: nostram Tibi REX placuisse Camenam
Dum tentat Consum, Funera, Busta (*) cheli.
Fortunam mirata suam, de Plebe Puella,
Majores animos ambitiosa capit.
Quæ timuit Magni penetralia tangere REGIS,
Ductoremque illuc vix fuit ausa sequi;
Cum placuisse semel visa est placitura secundum;
Audet in Augustas sola venire manus;
Dudum equidem tenero in REGEM dum fertur amore
Altius imprudens ire volebat iter;
Quod, multi numero, sed pauci pondere, Vates
Obsedere, suis & ternere lyris.
Repressi audacem, & parvis præcludere jussi,
Antea, quàm tanti grande tonaret HERI.
Illa, velut stagnum minitans compagibus arctis;
Stillabat, quas non fundere posset, aquas.
REGIS plena Sui, quamvis aliena canebat;
Fecit ut AUGUSTO pars ibi magna foret.
Nunc propiore gradu, NASCENTIS PRINCIPIS aucta
(Nonclum audens Ipsum) ludere Stemma Sui.
Materiem intactam & sterilem, meditata, Poëtis;
Ebria amore, nova sub ratione colit.
STEMMATE si placeat, quid non audebit in Actis?
Sive velit DOMINUM, seu celebrare PATREM
Hac modo fronte meam spectes AUGUSTE Camenam,
Qua NARUSSEVIAM TREMBECIAMQUE legis.
Si Natura neget; Tua REX Clementia, Vatem
Efficiet, totus qui cupit esse Tuus.

FIDELIS S

ONUPHRIUS KOPCZY

(*) Rada Nieustajca. Monumentum CATHARINAE Secundæ Rufforum
In obitum Julianæ Comitis de STACKELBERG.

DIE NATALI
ANISLAI AUGUSTI
POLONIARUM REGIS
SERMOCINANTIS JUVENCI
PONIATOVI
PROSOPOPÆIA.

MDCCLXXVII.

Cælos: (a) LECHIAM, quod Jupiter olim
at Europæ, (b) dulce boando, veho;
tis, (c) ereptam è Syrte voraci,
s exponam: si mihi Fata (d) favent.
i; appulimus. Per prata vagamur
: Ego Cythifum, colligit Illa Rosas.
o (e) furit. Spinas & Lollia præter,
hil Hospitibus Terra Beata suis.
ubito gemuerunt forte, Coloni:
ra fames; Nos mala plura premunt.
vinclis teneras mea LECHIA palmas,
Ego duro subdere colla iugo.
LÆ tanto adspirat Fortuna Ceresque,
olore Suo, victa labore Meo

eleste, *Taurus*.

R Divum Pater atque hominum Rex, in Taurum, ut Mythologia perhibet, muta-
à qua pars Terræ, quam colimus, nomen sumpsit, Agenoris Phœnicie Regis rui-
comparatione, conferuntur inter se Personæ & Actio; non causa aut finis Actio-

Insulæ, nostro Paradiso persimiles.

rat apud Veteres Numen omnibus Diis potentius: apud Christianos sumitur pro de-

tiæ symbolum: quid cum Jove Fratre & Coniuge, quid cum Trojanis, contra Ve-
cet Mythologia.

W DZIEN NARODZENIA
STANISŁAWA AUGUSTA
KROLA POLSKIEGO
UDANIE GŁOSU I OSOBY
MOWIĄCEGO CIOLKA
PONIA TOWSKIC

Dawnym Jowisza torem, opuszczam Niebiofy:
On Europę (1) Ja Polskę dźwigam: w miłe głosy
Porykuiąc; wyrwaną bym z toni głębokiej
Zawiózł na Szczęsne Wyspy: (2) dadzą-li Wyroki. (3)
Stańelim z Bożey łaski. Po śliczney murawie
Skacząc; Ona się Różą, Ja Szczodrzeńcem bawię.
Aż, przez czary Junony, (4) wydaie mizernie,
Gościom swym Szczęsny Wysep, chwaśc tylko i ciernie.
Zmiennego nagle losu klnie Ziomek igrzyska;
Jego głód straszny, a Nas więcej nieszczęść ścisła.
Moję Polskę okutą chowaia pod strażą;
Mnie w uciążliwym jarzmie, pierwszy raz, iść każą.
Gdy łyż Polski, a moja miękczy rolę praca;
Uśmiecha się Fortuna, urodzay powraca.

(1) Znającemu Mitologią, wiadome Znaki niebieskie: tudzież Przemiana Jowisza w ropę. Porównywaia się tu Osoby i ich wożenie; nie przyczyna i skutki.

(2) Paganie rozumieli że Wyroki są coś wyższego nad Boga.

(3) Szczęśliwe Wyspy podobne naszemu Rajowi.

(4) Zazdrość i nienawiść Junony, przeciw Jowiszowi i Trojanom, czytay czney, X. Szybińskiego Piara.

Gentis, gratissima pectora facti,
 ine conveniunt, consiliumque rogant:
 num tanto ferat agri Cultor hiatu?
 ait, sequitur cætera turba ducem:
 eos exemplo, Cælo auspice, templa patefcant,
 ento ara novo constituatur API. (f)
 ama volat, pelagoque agrisque volupe.
 ica Parthenope patria thura vehit.
 erta aliàs, studiis & vocibus, unà
 enit: Agricolæ flectere genva Deo.
 oronantur, reboant tuba, tympana, sistrum; (g)
 acido densus sub Jove fumat odor.
 andentes pueri, innuptæque puellæ.
 canunt, oculos exfatiantque pios;
 è collo suspenfa monilia Floræ,
 rtas gaudent, tangere posse Dei.
 ntè, sistoque in sede Paterna.
 fuperi ! Lechico dulcius Imperio?
 mpositos, APIS, etsi invitus, honores;
 nti, pro uno munere, mille fero.
 res opum Cerealium, Apolline plenus
 es antiquo figit amore fuas.
 acisque foror Concordia; dorso,
 m Lechiam composuere meo.
 animo, luctus curæque recedunt
 ri redeunt aurea sæcla Dei (h)

ovem animal Agriculturæ utilissimum, Divinis macabant honoribus, sub APIS

um ferreum, quo strepitum in sacris edebant Egyptii.
 culum beatissimum.

Głowy Narodu, Serca wdzięczne mey przyflugi,
Ziechani na Seym walny, radzili czas długi:
Co mi godnego za te znoie oddać maią?
Ieden mędrszy rzekł, wszyscy na słuszność przystaią,
Iż „ przykładem Egiptu, za powodem Nieba
„ Świątnią czcić nowego APISA (5) potrzeba. „
Idzie wieść miła morzom, żywnym rolom miła.
Gdańska Syren Bursztynu swego nawoziła.
Gmin kiedyindziey płochy; dziś sercem i usty,
Zgadza się, by na klęczkach iść na te odpusty.
Lśni się Kościół, brzmią trąby i koły i dzwony,
Dzień iasny émi się gęstym kadzidłem skurzony.
Wkoło bieluchne chłopcy, różowe Dziewczęta
Nocą piosnki nabożne i pają oczęta:
A ieśli trudno Wołka głasnać rączce czyiey,
Siega girlandów kwietnych wiszących od szyi.
Spieszę zwolna Oyczyście mieysce zastępować.
Nieba! o iakże miło Polakom królować.
Przymuię ze skromnością świadczone honory.
Czuią setną odpłatę szpiklerze, obory.
Wissa otyła chlebem, roskoszna Piosnkami,
Puszcza zdala miłosne strzałki za chłopcami.
Słuszność i Pokóy z Zgodą Siostrzyczką rodzoną
Uładziły na grzbiecie mym Polskę strudzoną.
Od spokojnego serca żal i trosk daleki,
Wracaią na żelaznych mieysce złote wieki.

(5) Wiadomo z Historji: iak wdzięczna była Starożytność Dobrodzieiom swym i ludzom lecz i innym stworzeniom, społeczności użytecznym, Boskie wyrządzaiały im dary i szanę, Egypcyanie, uczczili Kościołem i ofiarami publicznemi Wola pod i

iratae fas quemquam credere Divae!
 ysem (i) heu fensi cultus & ictus APIS.
 unum sanguis dius, convulsaque membra
 Mihi, juro! Oneri sed doluere Meo.
 m insolito Vectoris concita motu,
 t adspecto sanguine, mentis inops.
 agnoscitque dolos Junonis iniquae:
 t gemit, sacro tincta cruore manus: „
 s!-- Tantæne animis cælestibus iræ?
 accine juratam fert mihi Pallas opem?
 affinem sparsit super astra cruorem.
 tuere Dii, contremuere poli.
 Meos Lechiaque Minerva labores;
 atorum adytis talia dicta tonat.
 quibus Heroes opus incessisse periclis!
 GNORUM Virtus est: FACERE atque PATI.
 pere in certo, vitam squallore trahentes,
 mia ab incerta Posteritate legunt?
 irritat terrestria corda Futuri
 s: dubiis, quidquid Stoadis (k) ora crepent.
 t humanæ Virtuti Terrea merces;
 es in terris, qui mereantur, erunt.
 bes nequeunt, una si parte scelestum
 à delicto pæna flagrante manet:
 iustitiæ, & potior pars, tota feratur
 Superos, facili subdubitante metu.
 o pariter Terræque meretur; habebit
 a in Cælo; à Terra præmia prima ferens

rsarum Rex Cambyfes, eodem, quo Egyptium APIM sacrilegè violavit; ferro periit.
 E monstris Anni 1771. quorum Nomina Letheis nigra tegantur aquis.
 Iosophi Græci subtilitate ac severitate opinionum, Phariseis, apud Judæos, persimiles.

Lecz, któż Niewieście może wierzyć zagniewaney?
 Od wszystkich czci doznałem, od Kambiza (6) rany,
 Sfarbowała krew święta ziemię: świadczę Bogiem,
 Nie o Siebie, o Ciężar stałem w ciosie frogim.
 Poczula z niezwykłego biegu, co się stało:
 Na widok krwie, twarz zbladła, ferce ley omdlało.
 Otrzyzwiona poznaie, czyia to robotka;
 Wre krew w rękę, żal w ferce, w ustach modła krótka:
 „ Okrutnico!- Niebianom też gniewy przystoia? -
 „ Tak przyśięgłaś, Pallado! być obrońcą moją?
 Rzekłszy; powinnowatą krwią pryśnie w obłoki.
 Westchną Bogi, świat zadrży cały, iak szeroki.
 Tknięta Moim, i Polski nieszczęściem Pallada,
 Tajemnice Wyroków w te słowa wyklada:
 „ Ach! w ileż to zawodów Ziemski Rycerz bieży!
 „ Chcąc być WIELKIM; i CZYNIC i CIERPIEC należy.
 „ Czemuż? gdy w pracach pewnych i troskach omdlewa;
 „ Z niepewney Potomności rąk, nadgrodeń miewa?
 „ Mało Ziemianów kuśi Laur na tamtym świecie;
 „ Cóżkolwiek zachwycony Mędrzec śpiącym plecie.
 „ Niech wprzód ludziom na ziemi nadgradzają Cnotę:
 „ Gęstszą w ludziach uyrzemy do zasług ochotę.
 „ Stać nie może Społeczność; ieśli z iedney strony,
 „ Tu wnet świeży Przestępca będzie nadgrodzony,
 „ Druga sprawiedliwości część zacnieysza; cała
 „ Uteśknionym będzie się do Nieba chowała.
 „ Kto Niebu z Ziemią służy pracami równemi;
 „ Niebu poczeka, mając pierwszą płacę z Ziemi.

(6) Kambyfes niezbożny Król Percki, zawoiowawszy Egipt podniósł świętokradz
 rękę: słusznie tymże żelazem, którym go ranił, zabity. Dziadus to był Sarnackich
 w fatalnym Roku 1771, których obrzydłe Narodowi imiona, boday nikomu w pamięć
 wchodziły.

et his rebus Divum Pater atque hominum Rex:
resenti abs facto subdubitare nefas.

nec quicquam Cælumque Erebumque potentem
locat auxiliis Æmula nostra suis,

quæ Priamum potuit cum manibus altis
GUSTUM & LECHIAM perdere non poterit.

is Eneam & Latium, Dea mollis, iniquæ
bonis contra fulmina sustinuit;

ovis cerebro Vulcanique Ægide pollens
LECHIAM APIMque suos sustinuisse nequit?

est! jam Fatis contraria Fata rependens;
diat atque herbam porrigat Illa mihi!

tingemus corda; aut invisa peribit:

& enim, quidquid Fata suprema volunt.

tunt: fixa est LECHIAE Fortuna perennis
impatur, quisquis rumpitur Invidia)

iplici *jussit sanguine Fortuna mereri* (l)

erium Lechico stat sine fine JOVI.

mittet Taurus, nec calcibus aspris

Equus, facilem munificumque Ducem.

et concors, stabulis abscedit Erynnis (m)

ne Lupo liquidas hauriet Agnus aquas.

et AUGUSTUS digitis Amphion (n) & ore

bunt dociles sylva, petra, Pecus.

Terrestres API! (jam absolvite Fatum)

ABEATA, SUO LECHIA GRATA PATRI.

a. Mihi redeunt in pristina vires.

confedit: Lachiadæque canunt:

AI atque ONERI. Zephiri adspirare benigni!

et ab amborum, nostra, salute, salus

lapso è Cælis Cantante JUVENCO

APIS est ortus sanguine, sive JOVIS.

Coronati Regis sub lemmate de Corona: *Hanc jussit fortuna mereri.*

rdiæ.

phion Thebanæ Conditor Arcis saxa movere sono testudinis & prece blanda du-

Horat.

- „ Rządca Niebios i Ziemi, znosi dziś te wady
 „ Wątpić o tym przytomne nie dadzą przykłady.
 „ Prożno Rywalka nasza zazdrośna i wścicka,
 „ Woła na pomoc mocarstw, i Nieba, i Piekła,
 „ Zgubić mogła Priama z Troją winnych w Synie; (7)
 „ Niewinny AUGUST z POLSKĄ, złością ley nie zginie
 „ Jeśli słabiuchna Wenus Rzym i Eneasz
 „ Z mściwych gromów Junonowych u Brata wyprasz
 „ Ja plód muzgu Jowisza, kuta w Ital Wulkana (8)
 „ Za mym APIM i POLSKĄ nie będę słuchana?
 „ Stało się: Wyrokami sprzeczny Wyrok zgładzę,
 „ Nie zadługo na tryumf Jeńcę poprowadzę.
 „ Spoimy ferca wzajem, albo musi zginąć:
 „ Co każe Zwierzchny Wyrok to nie może minąć,
 „ Wyrok każe: wiecznego niechay Szczęścia ręka
 „ Trzyma Polskę (z zazdrości niech się kto chce pęka
 „ Berło co krwią dwoistą Szczęście ziednać dało;
 „ JOWISZOWI Polskiemu wiecznie będzie trwało.
 „ Dobroć Przewodney Trzody zewsząd znakomita,
 „ Nie dozna Byków rogu, ni zrzebców kopyta.
 „ Pierzchnie gzik, wróci się duch miłości i zgody:
 „ Wilk z barankiem u iedney sławać będą wody.
 „ Martwi, i żywi Lackiey Mieszkańcy dąbrowy
 „ Będą tańczyli podług Lutni Augustowej.
 „ Oto! Ziemiska nadgroda Cnocie tak wylokiey:
 „ Kray szczęśliwy i wdzięczny. Uwolnić wyroki!
 „ Rzekła Pallas: Mnie dawna czerstwość się powroci
 „ Polska spocznie, a Polak wesóły zanóci:
 „ Powiaycie podróżnym grzeczni Zefirkowie!
 „ Zawisło na obojga zdrowiu nasze zdrowie.
 „ Spiewaycie Niebieskiemu Dzieweczki CIOLKOWI
 „ Czy Apiemu winien jest krew, czy Jowiszowi.

78. Obacz Historią baieczną Szybińskiego, pod Imionami: Priam, Paris, Troja
 Pallas, Wulkan.

POETA

MOMO Salutem & Silentium.

tentavi deducere flamina Musam:
ut veniam formæ doctus Apollo novæ.
ipse suis dum Voce Lyraque Juvencis;
ictior Aonios arripit aure modos,
ternis, & amant alterna Camenæ:
levat ipse suum voce levatus Herum.
ome? diemque Enterpæ ad Rostra severi
ris Aristarchi? (a) Judice vinco tuo.
sque mihi favet, Exemplumque Plutarchi, (b)
verit hæc Minos (b) Judice vinco meo;
ut vocem, attonitis sonat auribus Echo;
rtua quin etiam, Fictio, viva facit:
gæ, Grillus sine carmine ludit (c)
g primas Pecudi cessit & ipse suæ.
prohibes imitatum exempla Camenam,
licolæ humanos assimulare sonos?
tibi sententia Judicis æqui?
pergis nostrum rodere Mome BOVEM?
ra! venit REGIS NATALIS ad aras!
æ sacra, sacer est, qui mala verba crepat.
Vatisque animum, non verba notato!
rulas infans, Vir mea sensa legat.

Scriptorum censor.

Philosophus, eruditione ac judicio notissimus.

infernus.

ia Plutarchi Opera extat elegantissima sermocinatio inter Uliſſem Dulichi; &
Grillum ejus Comitem, qui à Circe venefica (ut fabulæ memorant) in porcum
ſubtiliter cum ſuo Rege diſputabat: cujus potior eſſet conditio, Hominisne,

W I E R S Z O P I S
G R Y Z O S Ł A W O W I Zdrowia i Milczenia!

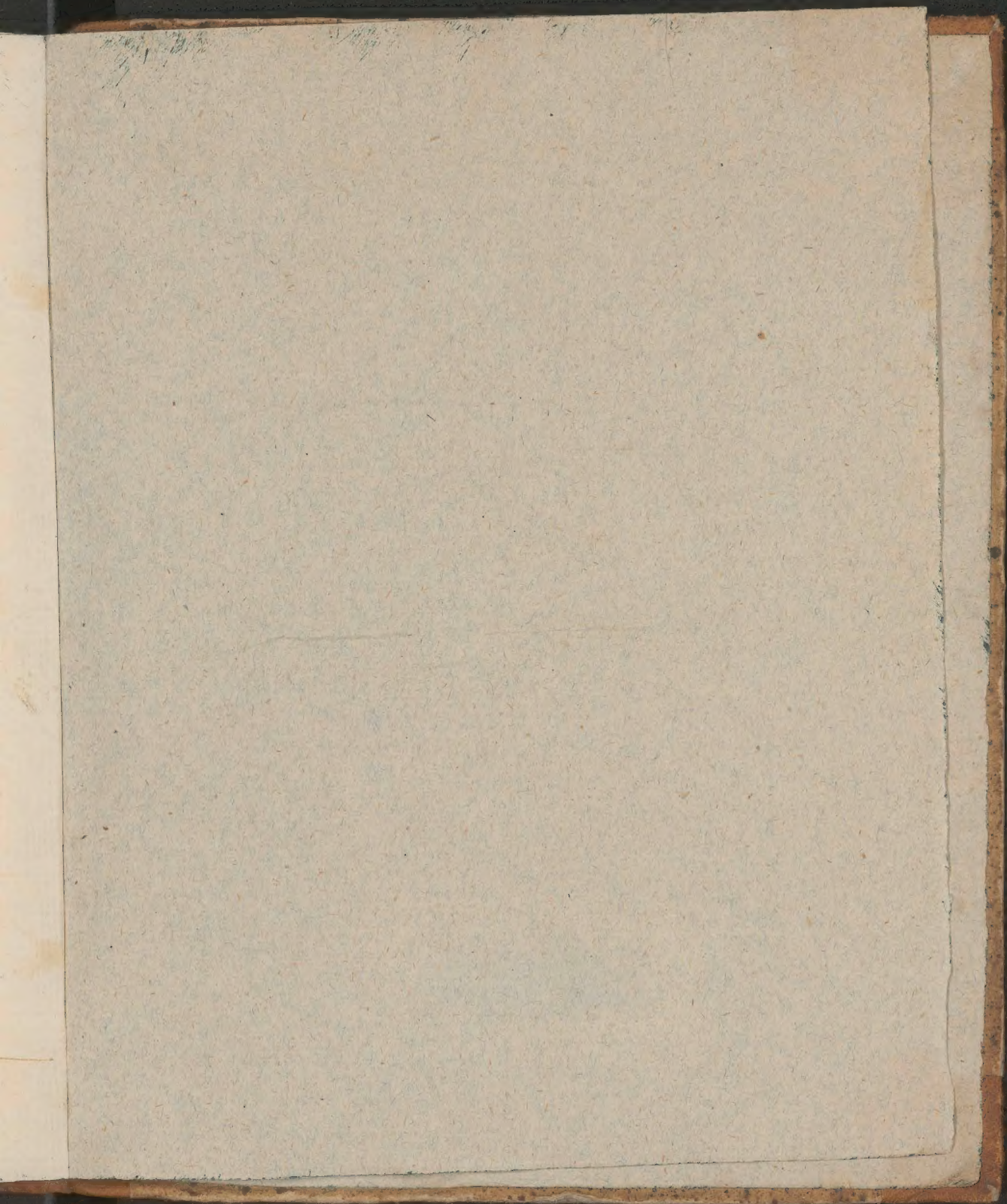
CHeć mię wzięła Piosneczce dać nie zwykłe tony:
Przystaje na nowotność Apollo uczony.
Bo gdy Usty i Ręką swym Wołkom przygrywa,
Jeden z nich mędrszy Piosnkę Pasterką porzywa
Nóćąc na przemian: Przemian Pasteczek bawi;
Czym mu Pan, tym on Panu, nudne chwile trawi
 Krzywiesz się Gryzostawie? pociągasz do Prawa?
Pieśń i przed Arystarchem (1) po wygraną stawia.
Niech na Naturę, Sztukę, starszych Przykład dziwny,
Spójrzy Minos; (2) zapłacisz mi Nieboże grzywny.
Spiewa Zegar, drzę Echem Satyrowie leśni:
Co nie żyje w Naturze, żyje w Dziewcząt Pieśni.
Bydle, Gryll, (3) rozumował z Ulissem krom Rymu:
Krol, a zwycięzca Troji, ustąpił mu prymu.
Takie widząc dowody, któż na złe obroci,
Ze Niebianin po ludzku Sielankę zanóci?
 Jeśli cię prosta prawda w krzywe oko kole?
I masz mi CIOŁKĄ kasać, Gryzostawie, wolę?
Schowaj zęby na jutro: bo będziesz wyklety
Oszczercu! dziś KROLEWSKICH NARODZIN dzie.
Nie igrayże z słowami, wchodź raczej w me serce!
Człowiek stawia na Myśli, Dziecko na Literce.

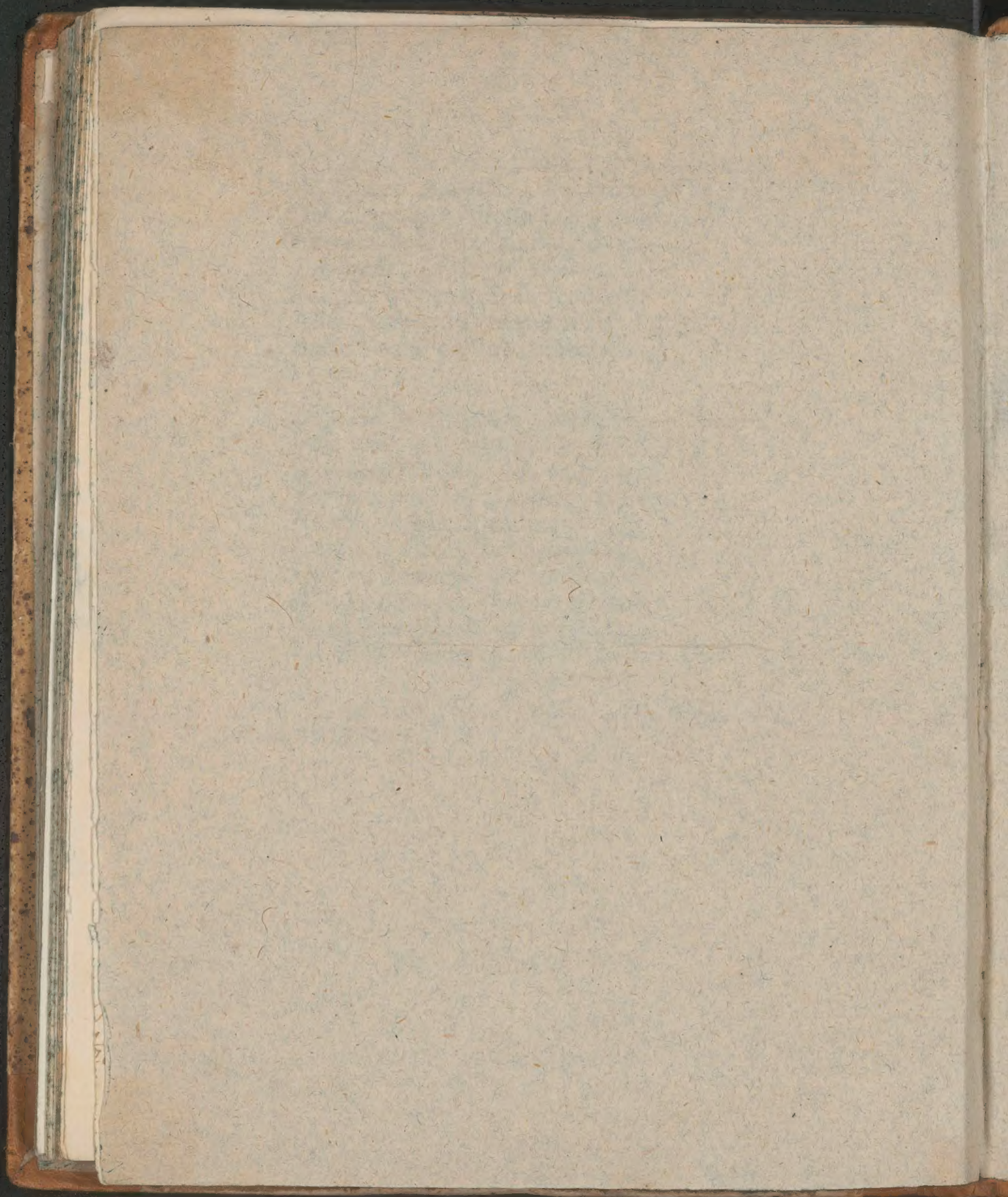
(1) Stawny w Starożytności Krytyk.

(2) Sędzia piekielny, według historyi baieczney.

(3) U Plutarcha Dziejopisa y Filozofa stawna jest Uilisa z Grillem Czarami w u
mienionym, Rozmowa: czyi stan lepszy, Człowieka? czy Zwierzęcia?

W WARSZAWIE
W Drukarni Piotra Dufour.

Biblioteka Jagiellońska

stdr0023080

